ח: מבוי שהוא גבוה פרק ראשון עירובין

מבוי העשוי כנדל. פי' רבינו תם שמבואות קטנים פתוחים למבוי גדול משני לדדין ואינן זה כנגד זה דאם כן הוו מפולשין וכעוין זה הם כרגלי הגדל שיש לו כ' שורות של רגלים מימין ומשמאל והם זה שלא כנגד זה: **והא** ההוא מבוי

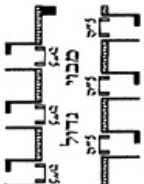

עקום דהוה בנהרדע' ורמו עליה חוטריה דרב. ממלי דחמאו נמי לדשמואל לא פריך וליעורך דלמות (ג) דהא דחמאו משום דנהרדעא אתריה דשמואל הוה אכל מדחמאו לדרב באתריה דשמואל פריך שפיר: **מניח את** הקורה **באלכסון**. פ"ה משמעם כאן בארוכה וכאן בקלרה והדין עמו שפי' כן דאי לא תימא הכי אמאי מניח את הקורה באלכסון הא בעינן קורה לכל הפחות דבוקה במבוי כדאמר בסמוך גבי כ' יתידות בשני כותלים כו' לדברי הסתיר אסור ואף על פי שכאן מונח ראשו האחד על גבי המבוי אין סברא לאתלה ות"ת והיכי שרי להשתמש נגד האויר הא אין כאן אלא כ' אמיות ויל"ל דאית ליה קורה משום אמיה ומאן דאית ליה [2] משום אמיה הוי אפילו דאוריתא כדמוכח בפירקין אי נמי כיון דלידו האחד אויר מסתמא [3] לא נקעי בה רבים ולא גזרו ביה רבנן הואיל ובטל לגבי מבוי אע"ג דאית ביה ד' על ד': **הכל** מודים בבין לחיים דאסור. טעמא משום דלמי הוי אפילו משהו ואתי לאפוקי אכל בקורה דרמבה טפח ליכא למיסס אכל אין נפרס דטעמא דרב אסקלא משום דסבר קורה משום היכר ולמי משום אמיה ומשום היכר (ד) ובין לחיים אסור ואינו יכול להשתמש אלא מן האמיה שנפנים דהא אמיי אית ליה לעיל (ד' ה.) גבי היה גבוה מכ' ובא למעטו אמר לא ליגנא קורה משום אמיה וכ"ם אמי וקא אמר בסמוך מסתברא מילתיה דר' יוחנן תחת הקורה אבל בין לחיים אסור ורבא נמי אית ליה בפירקין דתרוייהו משום היכירא ובסמוך מודה רבא דאסור להשתמש בין לחיים היכא דרמב אכנעה: שמן

אבל זה כנגד זה. לא הויא לה אלא רשות היחיד לשבת. השתא אשמעינן דכנגדו ואפילו הכי מותרת: **ולרבה דאמר**. לעיל (ע"א) אבל זה כנגד זה הוי מבוי מפולש ואסור (אפילו אלכ) (ה) הא דרב כמאי מוקים לה בזה שלא כנגד זה ועל כרחין כנגדו דקאמר רב לאו דווקא דהא אוקימנא [ז:] טעמיה דרב כשלא עירבו אבל עירבו אפילו מבוי מותר: **תרתי למה לי**. הא תנא לה אלא שהרבים נכנסין לה בזו כו' ומילתיה דרב למשתרייה אלא מינה משמע [6] ואפילו זה כנגד זה וכל שכן בזה שלא כנגד זה ואיסור מבוי מאיליו מתניתין דאלא קטנה שמעינן: **אי מהכא**. מאלא שהרבים נכנסין לה כו' דקתני רשות היחיד לשבת: **הוה אמינא**. הא דקתי ליה רה"י: **לזרוק**. כלומר מדאוריתא רה"י הוא והזורק מרה"ר לתוכו חייב: **אכל לעולם**. בתוכו: **אימא לא**. משתריא ומדרבנן לליגזור רבנן עליה: **קמ"ל**. רב מותרת: **גדל**. שרק שיש לו רגלים הרבה [ח] כדתניא בתורת כהנים (שמיני פרשה ט) מרבה רגליו [ט] זה גדל. מבוי העשוי כגדל שפתוחין לו מבואות הרבה ולאשיהן פתוחין לרשות הרבים ולאשו פתוח לרשות הרבים אחר: **עושה לורם פתח לגדול**. כלומר משני ולאשיו והאחרים קטנים משתרו בלחי וקורה בראשיהן על פני רשות הרבים: **כמאן דשמואל דאמר**. מבוי עקום תורתו כסתום [ט] דהא כל מבואות קטנים הללו מבואות עקומות הן נכנס בדרך זה ויוצא בדרך זה וקאמרת לא בעי תיקון לעקומותיו כשמואל: ה"ג **למה לי לורם פתח**. אמאי אצרכת לורת פתח לגדול הא אילו נמי אין פילוגיו מכוונין: **ועוד הא הוה מבוי** (כ) **דהוה**. כאתריה דשמואל בנהרדעא ואמר ליה לדרב כדאמר לעיל [ט] רמו עליה מומריה דרב ומומריה דשמואל: **עושה לורם פתח לגולמו**. הקטנים: **מהך גיסא**. בעקומותיהן לגד מבוי גדול: **ואידך גיסא**. [1] לרשות הרבים מישתרי בלחי או קורה: **לידו אחד אויר**. ומשך כותלו לרשות הרבים יותר מכותל השני כזה: **אם פתוח מארבע אמות**.

עודף זה על מחציו מניח קורה באלכסון וישתמש כאן באורכה וכאן בקצרה: **ארכבע אמות אינו מניח קורה**. על ראש כותל הארוך אלא כנגד ראש כותל הקצר ומניחה: **ובאלכסון לא הוי היכרא**. שהרואה בני מבוי משכין ומשתמשין בה"ר חוץ מכנגד

כותל הקצר אומר מותר להשתמש ברשות הרבים לפי שאין אומו העודף דומה שיהא מן המבוי: **שאין באלכסונו יותר מעשר**. שהמבוי קצר לרחבו הרבה ואין ברוחבו ואורכו אמות המשכין להלטרף יותר מעשר: **אבל יש באלכסונו יותר מעשר**. נמצא פתחו רחב מעשר שהרי כל תחת הקורה הוי פתח: **מהו להשתמש תחת הקורה**. אבל מבואות קאי: **קורה משום מחילה**. וחודו הפנימי יורד וסותם הלכך אסור דמן המחילה ולמעלה נעי יתידות בשני כותלי מבוי מבחוץ והניח קורה על גביהן מהו א"ל לדברי המתיר אסור לדברי האוסר מותר רבא אמר לדברי האוסר נמי אסור **רבעינן קורה ע"ג מבוי וליכא איתיביה רב אדא בר מתנה [1] לרבא היתה קורתו**

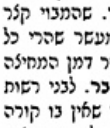

משוכה

אבל זה כנגד זה אימא לא ולרבה דאמר זה כנגד זה אסור הא דרב במאי מוקי לה בזה שלא כנגד זה תרתי למה לי אי מהתם הוה אמינא הני מילי לזרוק אבל לטלטל אימא לא קמ"ל איתמר מבוי העשוי כגדל אמר אביי עושה צורת הפתח לגדול והנך כולהו מישתרו בלחי וקורה א"ל רבא כמאן כשמואל דאמר תורתו כסתום למה ליה צורת הפתח ועוד הא [6] ההוא מבוי עקום דהוה בנהרדעא וחשו לה לדרב אלא אמר רבא [7] עושה צורת הפתח לכולהו להאי גיסא ואידך גיסא מישתרו בלחי וקורה אמר רב כהנא בר תחליפא משמיה דרב כהנא בר מניומי משמיה דרב כהנא בר מלכיו [8] משמיה דרב כהנא רבינה דרב ואמרי לה רב כהנא בר מלכיו היינו רב כהנא רבינה דרב מבוי שצידו אחד ארוך וצידו אחד קצר פחות מארבע אמות מניח את הקורה באלכסון ארבע אמות אינו מניח את הקורה אלא כנגד הקצר רבא אמר [2] אחד זה ואחד זה אינו מניח את הקורה אלא כנגד הקצר ואימא טעמא דידי ואימא טעמא דידהו אימא טעמא דידי [3] קורה טעמא מאי משום היכר ובאלכסון לא הוי היכר ואימא טעמא דידהו [3] קורה משום מאי משום מחיצה ובאלכסון נמי הוי מחיצה אמר רב כהנא הואיל ושמעתתא דכהני היא אימא בה מילתא הא דאמרת מניח הקורה באלכסון לא אמרן אלא שאין באלכסונו יותר מעשר אבל יש באלכסונו יותר מעשר דברי הכל אינו מניח אלא כנגד הקצר איבעיא להו מהו להשתמש תחת הקורה רב ורבי חייא ור' יוחנן אמרו [3] מותר להשתמש תחת הקורה שמואל ורבי שמעון בר רבי ור"ש בן לקיש אמרו אסור להשתמש תחת הקורה לימא בהא קמיפלגי דמר סבר קורה משום היכר ומר סבר קורה משום מחיצה לא דכולי עלמא קורה משום היכר והכא בהא קמיפלגי דמר סבר חודו החיצון יורד וסותם מלגיו ומר סבר היכירא מלבר ואיבעיא אימא דכולי עלמא משום מחיצה והכא בהא קמיפלגי דמר סבר חודו הפנימי יורד וסותם ומר סבר חודו החיצון יורד וסותם אמר רב חסדא הכל מודים בבין לחיים שאסור בעא מיניה רמי בר חמא מרב חסדא נעץ שתי יתידות בשני כותלי מבוי מבחוץ והניח קורה על גביהן מהו א"ל לדברי המתיר אסור לדברי האוסר מותר רבא אמר לדברי האוסר נמי אסור **רבעינן קורה ע"ג מבוי וליכא איתיביה רב אדא בר מתנה [1] לרבא היתה קורתו**

משוכה

מקיר. כלומר מקיר אחד מן הבתים הסמוכים לו: **מקיר אחד**. מן הבתים הסמוכים לו: **מקיר אחד**. מן הבתים הסמוכים לו: **מקיר אחד**.